

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 16 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 6 Februarie v.

Diua de ieri ne-a adus o scire nouă. Nu conferența europeană, ci congres european are să se întrunească în Baden-Baden, — la propunerea Austro-Ungariei. — Congresul acesta are să reguleze definitiv pacea introdusă între Turci și Ruși și ceilalți beligeranți.

Când s'ar adevăra scirea aceasta ar fi o rață de speranță, nu numai pentru ajungerea la o pace verosimilă cât mai în grabă, dară și pentru scăparea României de trunchierea, de care, cu toate protestele presei, camerilor legiuitoare și ale guvernului român, până acum încă n'a scăpat. „Românul” mai întâiu și după densusul alte diare constată, că numai o rămășiță de speranță a mai rămas pentru mântuirea Basarabiei. Rămășița aceasta ar fi dară congresul despre care ne încunoscim erii telegraful.

Ori cât de magulitoare este scirea despre congres pentru pacea Europei în genere și pentru România în deosebi, este foarte cu anevoiă a o crede. „Nord d. A. Ztg.” încă asigură Europa de pace, însă garanția nu o vedem nicăiri și nici „N. A. Ztg.” nu ni o indigidează. Ceea ce vedem, este, că Rusia scoboră neîncetat trupe nouă din înălțimile Nordului și le aședă în castre la Roman în Moldavia și la Ploesci în Muntenia, cu toate că Constantinopolea zace umilită la picioarele ei. România la rëndul ei încă mobilizează tot ce are de mobilizat spre a pute pune în picioare o trupă mai considerabilă decât în campania trecută. Ce sînt dară acestea? Sînt semne de pace și de un congres, la care diplomații să măsore cu circuli în linisce chilometrie câtă să-i cede Turcii Rușilor și Românilor drept despăgubire în urma resbelului?

Nu sîntem în pozițiune de a cunoșce însemnătatea sgomotelor respândite din Budapeșta cu atăta stă-

ruință despre mobilizarea ostirilor noastre austro-unguresci. Sgomotele aceste sînt prea învrăstate cu felii de felii de comentare.

După unele, sgomotele de mobilizare sînt numai mijloce de presiune asupra deputaților dietali, ca să voteze proiectele regimului. După alte comentare Austro-Ungaria nu voiesce să sufere mai departe ca Rusia să facă în Orient ce i place și ce voiesce, călcând în picioare invoielile făcute de cele trei împărății în conferența dela Reichstadt. Ba, după un correspondent dela Bucuresci al fôiei „P. Cor.” colisiunile puterilor mari cu Rușii nu sînt imposibile și Românii, după esperiențele ce le au făcut cu Rușii în timpurile diu urmă, vor ave pentru astfel de eventualități o atitudine corespundătoare. Cu alte cuvinte, România, când ar veni lucrul la colisiuni între Rusia și alte puteri mari, s'ar alătura lângă aceste din urmă contra Rusiei.

Comentarele aceste sînt feliurite și de aceea toate neci nu pot fi demne de credință așa după cum se înfășază cetitoriului. Una înse se vede din toate și adevă, ca atmosfera politică este încă foarte încărcată cu materii, din cari prea lesne se pôte aprinde de nou făclia resbelului, stinsă abia de vre-o câte-va zile.

Ori cât am dori congresul, anunțat ca și conferența, și cu congresul pacea, nu nutrim speranța de a-l vedé în curënd și adunat. Rusia va cauta să'l paralizeze și Germania, puterea cea mai cu influință în Europa, pôte se va interesa de pace, însă nu va stăru pentru congres. Motivul este foarte clar. Germania voiesce să se arate mulțamitoare Rusiei pentru serviciile acesteia din resbelul dela 1870—71.

Ei bine, cele-lalte puteri să nu fie în stare să constringă pe Rusia a respecta voința Europei?

După atitudinea observată până aci de cele-lalte puteri abia se va pute ajunge o înțelegere spre un pas comun,

din cauză că interesele de care se conduc puterile și divergază și colidază O acțiune izolată din partea unei puteri nu pôte avé decât un rezultat trist pentru puterea carea s'ar ingagia. Situațiunea strategică și politică a Rusiei se află în avantajul de a avé ađi în mână punctele cele mai însemnate a le chei vechiului uscat sau a celor trei continente și de altă parte este într'o pozițiune politică, de așa, că se pôte rădima pe Germania și pe Italia, cari au mai pe aceiași adversari față cu interesele lor, pe uscat și pe apă.

Rusia a surprins pe Europa pentru a sterge și cea din urmă rămășiță din tratatul de Paris, făcend aliatului o propunere neacceptabilă, dar lovind tot-odată și pe Europa de odinioară în față.

Europa nu ăice până acum nimic. Rusia pôte veni mâne cu altă pretenșiune neacceptabilă către alt aliat al său, către Austro-Ungaria. Va ăice atunci Europa ce-va? Bă. Din simplul motiv, că astădi nu esistă o Europă ca la 1856—58.

Noi așteptăm pacea așteptăm congresul. Să nu ne pară lucru străin dacă Rusia, în loc de a ne lăsa să ajungem la pace, în starea în care se află astădi Europa, ne-ar îmbia și pe noi cu ce-va ca pe aliații sei români și ne-ar constringe a trage sabia din teca.

Să sperăm în pace, dară să ne îngrijim de resbel.

Revista politică.

Ministrul Tisza a fost alaltă-eri la Viena. Se ăice că motivul acestei călătorii a fost a se înțelegere cu Andrássy asupra răspunsului ce are să-l dea în casa deputaților la interpelațiunile în privința cestiunei orientale.

În sfârșit scirile despre mobilizare tot nu vor rămâne de tot fără temeiu. „Die Presse” din Viena ne

spune și scopul mobilizării. El nu este nici decum contra Rusiei, ci pentru ocuparea Bosniei și Erțegovinei. După fôia vienesă împărțirea imperiului otoman vine la ordinea ăilei cât mai curënd.

Acésta va fi fost și cauza chemării archiducelui Albrecht dela Arco la Viena, acésta și consiliile cele numeroșe de resbel, despre care se făcuse atăta rumore în ăilele trecute.

Dacă este tréba așa atunci sîntem încă în deplină alianță cu Rusia. Ea ne voiesce încă binele, pentru că ne pune la parte. Numai de n'am pățio și cu dēnsa ca cu Prusia care ne făcuse părtași la 1864 în Schleswig-Holstein.

La o inspecțiune de trupe țarul Rusiei s'a adresat către ofierii trupelor cam în următoarele: „Am cele mai bune speranțe de pace; sperez însă că dacă s'ar întempla ce-va neașteptat vè veți face și voi datoria cum și-au făcut-o celelalte trupe.”

Ce va fi ceea ce are să vină pe „neașteptate” nu putem sci noi, scie înse împératul și Gorceiacoff.

De aceea este ôre cum comic când de o parte împératul Rusiei așteptă lucruri neașteptate și din Viena se spune după cele mai credibile sciri ca congresul este ascurat și că va fi în Baden-Baden.

La „Pol. Corr.” se scire din Bucuresci: De când am trăit ăilele cele grele după sosirea lui Ignatieff în Bucuresci, respirăm ce-va mai liber. Regimul este încunoscimțat oficios, că toate puterile — se înțelegere afară de Rusia — au luat cu deplină plăcere notiță despre protestul camerilor în privința Basarabiei. Factul acesta se garantază în cercuri foarte bine informate și lumea este foarte aplecată a crede, că Rusia va renuncia de la pretensiunea de a i se cede Besarabia. Redacțiunea „Pol. Corr.” se îndoiesce în renunțarea rusescă de la pretensiunea Basarabiei. Din cele ce ne aduc foile române din Bucuresci ne con-

FOIȚA.

Alegerea Papei.

(Incheiere).

Dacă nu întrunesc nimenea numărul recerut de voturi, se procede îndată la a 2-a alegere secretă și a nume per accesum, adevă al doilea turn al votării secrete. La alegerea per accesum e dator fie-care cardinal a vota din nou și pentru alt candidat de cât acela, pre care l'a ales în turnul întâiu. Spre acest scop scrutătorul caută deamăruntul ședulele după motto latin și număr ca să se convingă, dacă un alegătoriu n'a votat de amēndouē orile pentru același candidat. Dacă unul din cardinali în acest al doilea turn al votării secrete a întrunit atătea voturi în cât adăose la cele de la votarea primă, fac 2 terțialități din toate voturile, e papă. De regulă se aleg papi în al doilea turn al alegerii secrete.

În sfârșit așa dară colegiul sânt a hotărît: „Papam habemus; Papa factus est.” Alesul șede palid de mișcare între cardinali. Cei din apropierea lui se retrag puțin și cu toții cad în ge-

nunchi. După aceea se ridică și se așază în cerc în giurul lui. Decanul și cel mai bătrân dintre cardinali se apropie de el și-l întrébă, dacă primesc acésta dignitate și ce nume și alege. Alesul și dă consimțemntul la alegere și spune numele sub care voiesce să fie cunoscut lumii ca papă. Se duce apoi înderetul altariului, unde stau vestmintele albe papale pregătite pentru el și pantofii cu cruce de aur. În chipul acesta îmbrăcat se așază pe scaunul lui St. Petru. Cardinalul senior și decanul cad în genunchi și-i sărută piciorul și mâna dreaptă, érá papa ridicându-i sărută pe amendoi pe ambii obraji (osculum pacis). Ceia-lalți cardinali săvêșesc aceeași ceremonie și cântă: „Ecce sacerdos magnus.” Acésta e prima ceremonie de adorare; în timpurile de mai nainte se ducea decanul, înaintea căruia pășia sacristanul cu crucea, la Logia din St. Petru și vestia poporului adunat numele noului papă; tunurile tortăreței St. Angelo săluta pre noul stăpân; toate clopotele din sânta cetate rēsunau și porțile palatului se deschideau spre a primi sêrbătoreșce pre vizitatori. Papa se ducea a două ôra

la altariu și cardinalii sêvêșiau a două adorațiune; după aceea se ducea de la capela Paolină la biserică St. Petru și din nou se adora de cardinali. Acolo cu tiara pe cap da binecuvântare poporului adunat. În urmă se coborea de la altariu și se ducea într'o lectică în Vatican. Sêra întrégă Roma era iluminată.

Este interesantă modalitatea cum se alimentează cardinalii, până se află în conclavă. Dăm dar încă vro câteva notițe și despre alimentarea cardinalilor pe timpul conclavei. Între determinările ce privesc închiderea conclavei se află și una de următorii cuprins: „Tot-deuna în conclavă trebuie să rămână o feréstră deschisă, priu care să se pôtă băga comod bucatele pentru cardinali.” Spre acest scop se lasă deschisă o mică feréstră, care de la an. 1513 încôce însă a fost înlocuită prin o vêrtelniță de lemn după modelul celor din mănăstiri. Prin mijlocirea acesteia se introduc bucatele. În toate ăilele către amēși purtătorii bucatelor numit „dapifero” al fie-cărui cardinal se duce în o trăsură de gală, însoțit de nobili la palatul conclavei. Ajuns aici, el intră în bucătăriile, cari

s'au pus alegătorilor la dispozițiune pentru pregătirea bucatelor, și cere cu glas înalt prânțul stăpânului seu, pre care apoi l' duce cu mare ceremonie la vêrtelnița celulei, locuită de respectivul cardinal. Înaintea lui merg doi lacai, cari pörtă nisce bastône lungi, insigniile cardinalului. Aceste bastône sînt verđi sau violete, dacă cardinalul a fost creat prin papa reposit. În urma lui vine un camarier cu o cărje de argint, dacă cardinalul a fost denumit de papa din urmă. Apoi urmază mai mulți nobili cu capetele gôle, stăpânul ospătării cu o servietă pe umăr, păharnicul și măiestrul pentru tranșarea bucatelor. Acestia premerg lacailor, cari pörtă coșurile cu victualiile și cu tacămurile. Ajunși la vêrtelniță, dapiferul strigă cu glas înalt numele cardinalului, stăpânului seu; camarierul conclavei se ivesce și i ia obiectele, pre cari le duce în celula cardinalului. Dapiferii, de regulă preoți tineri din familii alese, se aleg de cardinali spre acest scop înainte de a intra în conclavă căci, din cauza privilegiilor împreunate cu acest oficiu, tot-deuna se află mulți concurenți.

vingem și noi că redacțiunea de la „Pol. Corr.“ are cuvânt a se îndoi.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Sibiu, 31 Ianuarie*) 1878. *Dela comitetul administrativ al comitatului Sibiu.* Dintre lucrările acestui comitat, pertractate în ședința sa lunară din 30 Ianuarie (11 Febr.) a. c. amintim la acest loc cele de interes mai general. După îndeplinirea formalităților obicinuite, președintele aduce la cunoștință, că vice-comitele conform însărcinării primite de la In. ministeriu ar fi călătorit însuși la Turnu-roșu, spre a face dispozițiunile de lipsă pentru împedecarea transportării pestei bovine în Transilvania din România și anume de la Căneni, unde grasază. Raportul în această direcțiune se va așterne la timpul seu comitetului administrativ.

De asemenea se constată că în comuna Brad a erupt o bătă între cai, așa în cât mai multe capete au trebuit să fie omorite, ca suspecte de a fi molipsite de mucărie. În legătură cu această constatare comitetul, în conformitate cu o propunere a contelui Schweinitz, hotărăse: „a provoca adunarea generală comitatensă, ca să reguleze prin un statut instituirea de veterinari cercuali.“

Protonotariul raportază comitetului despre înștiințarea primită de la direcțiunea postală, că în Cristian s'ar fi instituit dela 1-a Februarie încôce un oficiu de postă.

Raporturile fiscalului și ale președintelui sedrii orfanale se iau spre știință.

Din raportul proto-medicului vedem că vaccinarea (pusul bubatului) s'a făcut în 69 comune (din 86 ale comitatului) la 6473 copii. La 5413 vaccinarea a avut rezultat bun. În celelalte comune vaccinarea nu s'a putut face din cauză că, pe timpul potrivit pentru vaccinare au fost într'ensele bôle de copii.

Inspectorul de dare constată că, din restanțele de 83,276 fl. și prescrierea pe quartal cu 140,040 fl., s'au încasat în luna lui Ianuarie 17,317 fl., rămânând în restanță suma de 206,729 fl.

Un recurs al comunei Alțina pentru restituirea unei tacse ce li s'au impus din partea unor organe financiare, se respinge îndrumându-se vice-comitele a face cercetare, din cauză că recurenții au făcut unele insinuări, ce nu sunt adevărate.

În urmă contele Schweinitz face următoarea propunere: onorabilul comitet administrativ să binevoiescă a provoca adunarea generală comitatensă a decide că: Deoarece contribuabilitatea țeranilor a scăzut foarte tare, și incasarea dărilor în prima linie atârână de la contribuabilitate, deoarece economia de vite — aprôpe singurul isvor al bunei stări materiale a țeranilor — numai așa pôte ca să se avênte, dacă cultivarea plantelor de nutreț, care în impregiurările actuale este cu neputință, se va face posibilă, — starea agrară a comitatului să se reguleze prin un statut într'acolo, ca să se asigure libera folosire a pământurilor, să se facă cu putință cultivarea de plante de nutreț și de pomi pe arături, ca, cu un cuvânt, acele rele, cari sânt împreunate cu economia comunală de 3 câmpuri să se delature prin astfel de dispozițiuni ale statutului, cari să facă imposibilă împedecarea folosirii libere a pământurilor.

În urma unei debateri mai lungi această propunere se primesce, și cu aceste ședința se încheie.

Budapesta, 16 Febr. 1878. *(De pe galeria dietei).*

Oreștia locuta est!

Odată și bine!!

Eri pe neasteptate cel dintâiu orator a fost Balomiri.

Fiind capul unei partide și om nou, toți cei prezenți erau curioși a auzi ce se va desvolta din această cantitate necunoscută? și în urmă se întrebau unii pe alții: „ce au dis?“ pentru că nu credeau urechilor, în fine erupseră în hohote, și așa deputatul Oreștiei i-ra succes, ca nimă-nui altuia, sub durata acestei lungi debateri: a nu secera nici un aplaus.

Când a început cu codirea: că el nu consideră votarea asupra cestiunei de pe tapet nici de cestiune de încredere nici de blam, toți cugetau că voiesce să-și escuse votul ce și-l va da pro seu contra, în fine însă când l'auziră, încheind cu cuvintele: „Cum va fi votul meu, ve-ți vedé la votare“ se întrebau ce a fost scopul vorbirii lui?

La care unul răspunde malițios: „Una din două“, sau nu scie ce însemneză a vorbi în parlament, — sau voiesce să deie de știre celor ce se cuvine că „stă la dispozițiune“ „ki ad többet érte“?

Eu, ca să nu i se facă vr'o nedreptate, și ca să-și cunoscă alegătorii pe reprezentantele lor, mi-am luat patriotica osteneală a-mi procura vorbirea lui din jurnalul stenografic care vi-o trâmît cu totă onôrea pentru publicare.

Să mă scusați însă că nu o pot traduce așa încălciță cum este în original.

Poftim!

„On. Casă! Motivele votului ce-l voi da asupra propunerilor, numai într'o privință și pe scurt voi să le exprim.

„Primirea sau respingerea proiectelor de lege ce sunt sub pertractare nu le află a fi în legătură nedispensabilă cu cestiunea încrederii sau neîncrederii în guvern.

„Cestiunea încrederii sau neîncrederii în guvern numai în acel cas o află la loc, când o faptă sau întrelăsare a guvernului, din punctul de vedere al legalității formeză obiectul decisiunii camerei.

„Eu de astădată, cu această ocaziune, nu voi nici să ating cestiunea de încredere sau de blam, și numai în general dechiar că opiniunea de bunăcredință și consciințioasă ce o am în privința proiectelor de lege, nu o sacred nici pentru trântirea nici pentru susținerea ministeriului, pentru că eu așa voiesc, ca guvernul să nu-și cerce spriginul numai în mărimea numerică a membrilor partidei sale, ci în împlinirea consciințioasă a datorințelor sale legali.

„Acel guvern care se rađimă numai pe numărôsa sa partidă este inamicul opozițiunii, ba între unele impregiurări, flagelul și tiranul aceleia.

„Cum mi va fi votul? il voi da la timpul votărei.“ (Mișcare, risete).

Atâta tot, poftim parlamentarism!

Se dă cu socotela că Luni va fi votarea. Acum vorbesc propunătorii, dintre cari Apponyi cu mare efect.

Dobra, în Ianuarie 1878 Domnule redactor! Vê este cunoscut, că la anul 1874 prin un incendiu înfricoșat, prelângă suferințele alor 100 familii, am avut a înregistra și arderea frumoșei noastre biserici, ce s'a nimicit cu două clopote, cari în focul cel cumplit s'au topit, cu anevoc scotându-se numai cel mai mare.

Aprôpe 4 ani biserica noastră a fost lipsită așa dicând de podôba ei, deoarece numai un clopot vestia diferitele sêrbători și întêmplări bisericesti. Vê aduc deci știrea îmbucurătoare, că în ziua de sfântul Nicolae 6.

Decembre 1877, opidul Dobra vedu érași pentru prima dată, după un interval de 4 ani, aduse alte două clopote în locul celor pierdute. — După multe plânuri, după ce am cercat la mai multe fabrici, în fine am contractat cu fabrica Frideric Seltenhofer din Șoproony (Ódenburg) în Ungaria, care ne-au conces condițiunile cele mai favorabile, între altele plățirea în 3 rate de câte un an. Clopotele sânt de 471 punți vechi — afară de ajustare. Prețul lor 482 fl. 88 cr. v. a și material vechiu în preț de 81 fl., total 563 fl. 88 cr. v. a. Am plătit rata primă împreună cu transportul 250 fl. 21 cr. ér' restul de 232 fl. 67 cr. il vom plăti în două rate, la Decembre 1878 și 1879. Clopotele sânt foarte frumoșe și sunetul lor e plăcut, ajustarea deasemenea după sistemul cel mai nou. În fine trebuie să constatez, că fabrica ne-a mulțămît pre deplin. Următoarea inscripțiune se află pe clopote: „Donat de fostii grănițeri Dobreni sântei biserici gr: ort: din Dobra la anul 1877, fund. AEpp și Metropolit Esc: Sa Domnul Miron Romanul, ér' paroch în Dobra Romul de Crainic“. Prin preotul local în această zi de sêrbătoare clopotele s'au sântit, și mâne și s'au ridicat prin măestrii în turnul bisericeii. De atunci poporul se bucură la auzul lor, redobândind biserica noastră érași o parte din splendoroarea ei. Regret însă că de loc la început a trebuit să ve vestescă aprôpe în tôte zilele mórtea alor 2—3 copii.

Pe la finea lui Noembre s'au ivit aici cosacii (pojarul) între copii, în urma cărora de atunci până la mijlocul Ianuariu a. c. am pierdut în opidul nostru vreo 80 de prunci.

Subscrisul, în lipsa altei arătări, m'am aflat îndemnat a face o arătare oficiôsă către Vicecomitele în Deva, cerând ajutoriu medical — fiind noi aici lipsiți de medic.

În ajunul alegerilor odată; după aceea ocupați cu alegerile de funcționari a fost emisă a doua ôra a medic, când grasarea bôlei a mai încetat. — Așa merge cu tôte lipsele și trebnițele Românilor în patria noastră, de și noi contribuim aici partea mai mare din salariile funcționarilor comitatensi, prin urmare și a medicilor. — Înzadar ômeni de inimă și cu iubire către popor și fac datorința lor; — căci din partea autorităților, când e vorba de Români, se tracteză tôte cu indolență și nepăsare. — Mi vine a esclama: O Dómne! Până când ... etc.“

Am cetit în Nrii 8 și următorii ai „Telegrafului român“ tractatul „Presenme de decadență a populațiunii române din Austro-Ungaria,“ și am vedut, că dintre tôte ținuturile de Români, cercul Oradea-mare și Oreștia respective comitatul Unedôrei reprezintă decadența cea mai înspăimântătoare. Fôrte bine face autorul acelu articol, că atrage atențiunea conducătorilor națiunii asupra acestui simptom înspăimântător și adenc regretabil; și cu tot dreptul se pôte dice, că parte mare acei conducători pörtă vina decadenței poporului.

Să ne facem datorința toți, ori în ce pozițiune ne vom afla, și atunci de sigur se va pune stavilă rețelor ce bântue poporul, ba vom vedé începutul unui progres spre bine. Să nu gândim însă numai la noi, interesându-ne pentru cause comune numai atunci, când ne este témă de judecata opiniunii publice; și făcând gură mare prin adunări, ér' acasă trândăvind ori lucrând chiar în contra intereselor poporului.

Incheiu de astă dată, promițându-Vê a Vê incunosciința cât mai curând încă și despre alte întêmplări. Priemiți...

Romul de Crainic,
Parochul Dobrei.

Publicăm în cele următoare epistola d-lui Alexandri vic. colon. român adresată principelui Gorciacoff în afacerea retrocesiunii Besarabiei:

Bucuresci, 25 Ianuarie 1878.

Alteț! Două sentimente opuse au însemnat, într'un mod neschimbător, natura raporturilor ce au esistat între puternicul imperiu al Rusiei și modesta noastră țără. Noi n'am uitat, nici odată, că datorim, în mare parte, glorieșilor strămoși ai imperatorului Alecsandru II liberarea noastră de sub dominațiunea otomană, și recunoștința noastră ar fi nesecată, dacă 1812 n'ar fi lăsat în memoria noastră germenele unei neliniște, care, reînviindu-se cu fie-care din resbôiele întreprinse contra Turciei, turbură astăzi, mai mult de cât ori când, siguranța noastră națională.

Pacea care va sfêrși rebelul actual, trebuie să aducă pentru noi pierderea Besarabiei.

Temerile noastre n'au putut scăpa vederilor Alteței Vostre, dacă va fi bine-voit a observa, că repețirea acestei desmembrări a României trebuie să se îndeplinescă aprôpe a doua zi după ziua fericită, când, grație concursului tuturor marilor puteri, unitatea noastră națională și-a putut începe opera sa și Statul nostru să se constituie, mărindu-se cu teritoriul, ce ni se înapoiasc.

Suferind astăzi dislocarea, ce ne amenință, am avé, Principe, profunda durere de a vedé opera noastră de unitate națională compromisă, încă de la începerea ei, și am perde ast-fel ori-ce credință în viitorul individualității noastre ca Stat.

Motivele cari împing pe guvernul Imperial a reclama retrocesiunea Besarabiei sânt de sigur demne de tot respectul nostru.

Înțelegem, într'adevăr să nu fie indiferent Rusiei de a reclama în posesiune gurile Dunarei, seu să voiască a-și rezerva, pentru niște eventualități viitoare, o intrare în Orient, fără concursul teritoriului nostru sau a modestelor noastre forțe militare; în consecință fără intervenirea unor angajamente diplomatice, cari, ca în circumstanțele actuale, ar da naștere unor încercături internaționale. Facem mai cu sémă omagiile noastre sentimentului înalt, care îndemnă pe Majestatea Sa a voi să stêrgă din analele Augustei Sale Case până și suvenirul singurei desmembrări ce a suferit Imperiul.

Dar răspunsul nostru, Principe, nu pôte înăbuși în noi sentimentul intereselor noastre cele mai vitale; și tocmai din cauza înaltelor previsiuni, cari coprind retrocesiunea Besarabiei, sântem datori, la rândul nostru, Alteței Vostre să ne permită a i-o spune aici lealmente, a lua măsuri contra unei schimbări, din nenorôcire posibilă, în sentimentele personale ale Împêratului, ca și în acelea ale Rusiei, și a dori, în consecință ca să rămânem stăpâni pe gurile noastre de la Dunăre, și a invoca printr'acesta, ivindu-se cazul, o asistență contra unei agresiuni a Rusiei.

Prin el însuși, din punctul de vedere economic vorbind, teritoriul ce ni s'a restituit în 1856, n'are de cât o importanță relativă; din punctul de vedere strategic, el posedă pentru noi o importanță foarte mare, căci, de sigur din cauza Gurelor Dunărei, constituie o fruntărie din cele mai apreciable între ambele State, mai ales dacă libertatea strimtorilor pentru tôte Puterile ne lasă facultatea unei asistențe, pentru ôra fatală, când Russia ar pune esistența noastră în pericol.

Istoria alianțelor este asemenea aceea a celor mai sângerose schimbări în amicia ce ele pretind a perpetua între națiuni. Această tristă experiență ne spune îndestul, că România este prea slabă pentru a pretinde a trăi alt-fel de cât fiind vigilentă și protegiată.

Sentimentele personale ale Majestății Sale, față cu noi, sânt cunoscute, și loialitatea angajamentelor sale a fost tot-deuna mai pre sus de ori ce bănueli; rațiunea de Stat însă, Principe este câte odată mai puternică de cât voința Împêraților, și esistența umană are marginile ei.

Ilustrul istoric al Consulatului și al Imperiului raportază o întreținere interesantă, care avu loc între Țarul Alecsandru și Îm-

*) Întârziată din lipsă de spațiu.

păratul Francisc, la Congresul din Viena, și care se resumă în aceste câte-va cuvinte:

„—Alesandru, răspunzând aliatului sau că loialitatea cunoscută și încercată a caracterului meu ar trebui, cu toate acestea, să asigure pe poporul austriac; — Da, replică Imperatul Francisc, loialitatea principilor este, de sigur, o garanție; dar o fruntărie bună are un și mai mare preț.“

Veți bine-voi dar, Alteță, a ne permite nouă, cari suntem atât de slabi, de a urma, față cu Russia, care este atât de puternică, înaltul învățământ, ce invocăm aici, și a solicita de la Alteța Văstră ca să bine-voiască a examina încă, dacă, din punctul de vedere reciproc al intereselor de Stat, cauza noastră nu trebuie să întrăcă pe aceea ce guvernul imperial înțelege a face să prevaleze astăzi.

Și apoi, guvernul rusesc, prin ce cale ar voi să pună în execuțiune acest straniu proiect de retrocedare a Basarabiei? Nu sînt de cât două.

Tratatul de pace, ce va interveni între Russia și Turcia, va stipula că această retrocedare se va face deadreptul de această putere, prin urmare neluând în seamă nici dreptul și nici consimțământul nostru, și fără nici o aderare din partea Puterilor semnate, împreună cu Russia și cu Sublima Pörtă, a tratatului de Paris, în virtutea căruia am reintrat în posesiunea unei părți a Basarabiei. Cu toate acestea, Alteța Văstră va bine-voi a observa că, o stipulațiune de această natură va implica, fatalmente, că, înaintea resbelului și în momentul chiar a semnării păcii, nu vom fi încetat a face parte integrantă din Imperiul Otoman.

Într-o asemenea hypotesă vom putea a Vă întreba: cu cine încheia Convențiunea de la 4 (16) Aprilie, baronul Stuart, lucrând în numele guvernului Imperial? Cu rebeli, fără îndoială, după cum Sublima Pörtă n'a încetat a ne califica în notele sale circulare către agenții sei din străinătate; și tocmai acolo este fără îndoială, — să ne permită Alteța Văstră a o spune, — secretul abjurerii guvernului Imperial de a recunoște, chiar în ziua de 30 August, a cărei suvenire Majestatea Sa a bine-voit a o perpetua prin Înaltele Sale Bune-voinți, independența noastră, atât de scump cumpărată de soldații nostri înaintea Plevnei.

Și apoi, această calificațiune de rebeli nu ni s'a cruțat în străinătate, și, de sigur o am fi meritat, dacă guvernul Imperial ar consimțit a ni confirma justetea, primind din mâinile Suzeranului un teritoriu, care a fost, după voința Europei și a Rusiei, una din diamantele Coronei Suzeranului nostru.

Ast-fel, pactul de la 4 (16) Aprilie, încheiat de un vasal contra suzeranului său, ar deveni din partea noastră un act de felonie, ce în țară ne am încerca a repudia. Este de temut că, astfel interpretat, nu ar fi încă de cât și mai cu asprime imputat conștiinței noastre, căci s'ar vedea în acesta un exemplu nenorocit de urmat de cutari provincii, aparținând cutăror Imperii, cari cu ajutorul unei asistențe esteriore, ar căuta a rupe legăturile ce le atașază de dăsele.

A doua cale de urmat ar consista în încheierea unui tratat, ce am avea onorea a semna cu Russia. Am renunța astfel de bună voie la posesiunea unei provincii, ce circumstanțele istorice ne-au făcut-o mai scumpă de cât ori care alta.

Alteță, asemenea sacrificii nu se impun, de cât prin compensațiuni echivalente, sau prin violență.

Dar se afirmă că negociațiunile pentru retrocesiunea Basarabiei sînt anteriore semnăturii Convențiunii din 4 (16) Aprilie. Se pretinde încă, că cedarea acestei provincii a fost deja promisă guvernului Imperial.

Demnitatea noastră refuză de a admite ca guvernul nostru să fi uitat, într'un asemenea grad, datoritiile sale. În politică, neprevăderea poate fi câte o dată vecină cu incapacitatea: un guvern însă nu poate să fiă nici odată bănuț de sperjur.

Aci, neprevăderea este, cu atât mai manifestă cu cât Russia n'are ca să ne ofere într'un mod raționabil, nici o compensațiune echivalentă, pentru un sacrificiu atât de mare. Singura mențiune a Dobrogei, a teritoriului Vidinului, sau a 6-re-cărei alte

părți din Bulgaria, este destul ca să demonstreze deșertăciunea, și, cutezăm a dice, derisiunea despăgubirei ce ni se va oferi.

Se înțelege cedarea Savoiei, făcută de Comitele de Cavour, Imperatorului Napoleon III, contra Regatului Lombardiei, contra Emiliei și Toscanei, în fine, contra edificațiunii unității italiene, ce s'evărși acest mare Suzeran, cu sângele soldaților sei.

Savoia era franceză; marile și noile achizițiuni făcute de către micul regat al Piemontului, erau prin eselență italiene; în fine, descendentele comitelui Humbert I de Savoia devenia de aci înainte regele Italiei. Cu toate acestea, ilustrul om de Stat al Italiei nu fu scutit de cuvântul de trădare.

Memoria sa este într'alt-fel atinsă astăzi prin asimilațiunea ce cutezau unii a stabili între imensa sa operă și trista lor aventura.

Nu ne aparține, Alteță, de a presimți cu această ocaziune atitudinea Europei în fața acestei preschimbări de provincii, care va altera, într'un mod teritorial, starea de lucruri existentă în Orient.

Dar ne este permis a ne ocupa despre sentimentul ei, când comparând de bună voie la asemenea preschimbare și cedând într'acest mod un teritoriu care nu ne-a costat nici un sacrificiu, vom fi atentat noi înșine la pactul european, care a garantat existența noastră. Se va întreba, și poate nu fără dreptate, de este absolut permis unui minor a se emancipa de o tutelă părintească sa cea a Europei întregi, și de a compromite, prin prodigalități sau nepriceperea sa politică, un patrimoniu, din care tratatul de la Paris a creșut oportun să facă una din bazele păcii în Orient?

Deja, prin participațiunea noastră la resbel, România s'ar fi espus celor mai aspre observațiuni din partea cabinetelor, dacă Europa n'ar fi creșut că trebuie să rămână neșădită în fața unui conflict, pe care l'a vășut desfășurându-se sub propriile ei priviri în conferența de la Constantinopol.

Blandețea acestei purtări în privința noastră, va fi avut, poate, sorgintea sa tot în aceleși considerațiuni, cari au făcut să se lase Rusiei într'aga sa libertate în mișcările ei contra Turciei. În tot cazul, preținsele provocațiuni ale Turciei și necesitatea pentru România de a se sustrage ruinei aruncându-se în resbel, cari, sub pana obosită a ministrilor nostri, deveniră cauzele determinate ale intrării noastre în acțiune n'au putut înșela cabinetele, și cu atât mai puțin pe Alteța Văstră, atât de bine informată; în raport cu mișcările noastre, asupra adevăratelor origini ale întreprinderii noastre.

Cu toate acestea, de și Europa a rămas pasivă în privința fantasiilor noastre resbelnice, ca n'ar pute admite, credem noi, ca să dăm noi de bună voie o a doua lovire edificului destinat a adăposti propria noastră existență, și a cruța, în același timp, liniștea Europei contra reîntorcerei unor convulsii ca aceea la care Europa asistă astăzi.

După cum vedeți, Alteță, retrocesiunea de bună voie a Basarabiei, ar aduce pentru noi, în același timp, o desmembrare lipsită de ori ce compensațiune acceptabilă, pericolul unității noastre naționale, în fine pierderea afecțiunii Europei, cu retragerea garanțiilor pe cari se razimă de două-deci ani, existența noastră ca Stat.

Micșorată în teritoriu, izolată de Europa occidentală, și espusă întemplierilor mișcării care va agita, poate, de acum înainte, viitoare Staturi în Orient, țera noastră s'ar vedea aruncată în neașteptată necesitate de a solicita protecțiunea exclusivă și reînviată a Rusiei și de a desmînți astfel, cu aspirațiunile sale inofensive, dar legitime, previsionsile europene, a căror dreptate și utilitate le-au consacrat în tratatul de la Paris.

Toate aceste previsionsi n'au putut scăpa de sigur Înaltei Alteței Văstre inteligente și dacă ați persistat a le opune convenințele Rusiei, fără îndoială că, fiind mai mult sémă de acestea din urmă de cât de cele d'ânteu, ați avut puterea de a înăbuși în Alteța Văstră ori-ce sentiment de bună-voință în privința noastră, și mai cu sémă geniul de a face să triumfe rațiunea de Stat în sufletul atât de mare și de generos al Imperatorului.

Într-o situațiune atât de critică pentru țera noastră, permiteți-ne a face un ultim apel la sagacitatea și spiritul Alteței Văstre de justiție.

Rusia lui Alexandru al II, este prea puternică, pentru a face, din retrocesiunea Basarabiei, un punct de onore, care ar deveni o lovitură de mörte pentru România.

Ce teritoriu, este o simplă fôie cădută din arborel gigantic, care acoperă un continent întreg.

Pentru noi este patria...și bine voiți a o recunoște, Alteță, această patrie, redobândită altă dată fără mai mică grijă, am răscumpărat-o astăzi în destul cu sângele nostru.

A ni o relua astăzi pe calea compensațiunilor, ni se pare lucru imposibil în ori ce cas, după cum credem că v'am demonstrat-o. Și apoi, Alteța Văstră a făcut Ea însăși imposibilă retrocedarea de bună-voie a Basarabiei: Ea ne-a oferit ruble! Aceasta este a împinge puțin cam departe disprețul genului uman. Veți fi uitat, fără îndoială Alteță, că Imperatul a onorat pieptul Suzeranului nostru, și acela al soldaților nostri, cu cele mai nobile cruci ale Sale.

Nu vă rămâne, Alteță, decât violență, pentru a ne relua ceea ce am reconșis. Întrebuința-o veți contra aliaților Vostrii?

Se poate admite, că un general gal a aruncat nemilșă „Vae Victis“ străbunilor nostri; dar acesta se petrecea între învingători și învinși, sînt de atunci 23 de secole.

Suntem creștini, Alteță; avem tot cea credință ca și poporul rus; am luptat alături unii cu alții, suntem aliații Vostrii. Acest din urmă cuvânt, interdice ori-ce violență în contra noastră. Înaltul spirit al Alteței Văstre nu va voi ca „Vai de învinși“ să fie în viitor agravat prin „Vai de aliași!“

Alexandru II, și națiunea rusă, nu o vor permite.

Bine voiți, Alteță, a primi espresia sentimentelor mele cele mai respectușe.

Locot-Colonel ALECSANDRU,
Fost agent diplomatic al României la Paris și la London.

Traducțiunea notei Nr. 1740 din 9 Februarie adresată Dlu Kogălnicean ministrului afacerilor străine, de către D. agent și consul general al Italiei.

Domnule ministru! Prin nota cu Nr. 16,204 ce 'mi ați făcut onorea a 'mi trimete ați binevoit, în numele guvernului român, a prezenta guvernului italian, reprezentat prin mine, espresia mahnirei obștice simțită în România, cu mörtea prematură a Majestății Sale Regelui Victor Emanuel. Martor la sincera împărtășire a României, pentru jalea Italiei, am onore de a vă espresa din nou, domnule ministru, adăncă recunoștință a guvernului regesc, pentru dovedile de simpatie ce ministrul Înălțimei Sale și Țera au binevoit să trâmă, prin mijlocirea mea, națiunii Italiene, în fața durerosei pierderi ce a avut în persoana mult iubită și respectată a marelui său Rege.

Bine-voiți a primi dle ministru, noule asigurări a înaltei mele considerațiuni.

(Semnat), Fava.

Varietăți.

* (Necrolog dela Năseud). Ieri în 2/14 Faur a. c. la 8 ore dimineța a încetat de a mai trăi în asta viéță, dlu căpitan c. r. de infanterie la regim. Nr. 50 Martin Zăgrean și-a dat nobilul său suflet în mânele creatorului. Dl căpitan Zăgrean s'a născut la 1831 în comuna Salva. Cunoscințele elementare și le-a câștigat în comun'a sa natală, și le-a amplificat la fosta școlă militară dela Năseud. A fost asentat la 1 Octobrie 1848, a înaintat la rangul de locotenente în 12 Iuliu 1854, a avansat la rangul de supralocotenente în 13 Mai 1859, ér la rangul de căpitan la 1 Maiu 1869. Rămășițele pămentene se vor inmormenta cu pompa cuvenită unui căpitan mâne în 4/16 Faur

a. c. la 2 ore după amăzi în cimitierul gr. catolic din Năseud. Pre Martin Zăgrean îl deplâng mama sa Flórea, fratele său Avacum, surorile sale Gavtona, Anastasiu și Rudovica, apoi nenumeratele rudenii: veri și verișore nepoți și nepóte, și în urmă toți amicii și cunoscuții sei. Fie-i țărâna ușoră și vecinică aducerea aminte! —

* (Bal românesc) În Arad va avea loc în 16/28 Febr. un bal în sala dela Crucea albă. Venitul este destinat pentru alumneul institutului pedagogic teologic de acolo.

* (Totalul sumelor încasate) de „Societatea Crucea-Roșie“ este 282,729 lei 83 bani; acela al „Ospiciilor Independenței“ 110,246 lei 44 bani.

* (Omor). Locotenentul de honveți F. Toth a descărcat pistolul asupra contelui E. Szapáry, căpitan de cavalerie la honveți. Contele a rămas mort, nimerit fiind drept în inimă. Toth a încălecat numai de cât un cal și s'a făcut nevășut dimpreună cu servitorul său. Însă acei cari îl urmăreau în curând l-au prins, dându-l pe mâna judecării. Causa omorului pare a fi resbunare ce a jurat locotenentul comandantului său, pe semne, cam aspră.

* (Atentat infernal). Diarele din Florența istorisesc că, cu ocaziunea parastasului ținut pentru regele Victor Emanuel, un individ a aruncat o bombă, sistem Orsini, care a explodat cu mare vehemență înapoia corpului veteranilor și reuniunii militare. Confusiunea astfel produsă a fost enormă; însă vaețele răniților, țipetele femeilor și copiilor înspăimântați nu au fost în stare a perde din vedere pre culpabil.

Numele lui este Cappellini, timpłariu în vârstă de 35 ani. Noroc că soldații au pus mâna pre el, altcum poporul infuriat l'ar fi sfășiat în sute de bucăți. Numărul răniților se urcă la șese înși bărbați și femei.

* (Esundări). Diarele din Bucuresci înșiră numeroșe pagube ce a cășunat esundarea Dimboviței în timpul din urmă. Dominitoriul Carol a vizitat călare părțile inundate distribuind între păgubiți ajutóre considerabile din scutulă sa privată.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografiă daco-română.

(Urmare).

Acei cari cred în *oa* pe *a* de litera principală și respective intonată, sînt: Samuil Micu și G. Sincai în edit. II. f. 593 (Archiv) deorece ei dic, ca *oa* se rostesc ca și *a* fără semn la unguri (ablak); mai departe proiectul comisiunii filologice, unde pe o se pune semnul scurtării, urmând ca *a* să fie înalt d. e. poate.

Și T. Maiorescu (Critice p. 142). dice: „Putem asigura pe Dl. Mussafia că în diftongul *oa*, accentul este pe *a*, și că românesce curat se dice: *oá*-menii, precum se dice: *aceá*ta.

Din: roga, porta după Timoteiu Cipariu din roga pörta după ceilalți nimic, nici vorbă nu poate fi ca să cunoscii sonul lui *oa*;

Eu — după aușitul și cunoscința mea — în *oa* află intonarea pe *o*, și anume

1. pentru că litera originală, carea s'a diftongit, rămâne elementul principal al cuvântului, până ce cealaltă adecă *a* este intrată ca și ajutorul sonului, în diftongire.

2. pentru că și în alți diftongi litera originală este intonată, d. e. măncau, bou, cimpoi; hemeiu etc.

3. Tot deuna *o* lung se diftongeză.

4. *o* este începutul diftongului. Exemplul adus cu acesta adecă pentru *ea* la întâia vedere se vede a fi bun, — pentru că 'i linguşese auzul, însă nu cuprinde în sine regula gramaticală nici adevăr, pentru că *e* ca literă originală s'a diftongit, și a rămas elementul principal, ce apriat se dovedește prin aceea, că unde-i premerge *c* și *g* aceste se schimbă și înainte de *e*.

Pentru că s'a crezut că *a* are sonul în diftongul *ea*, Titu Maiorescu la pagina 144 face neconsecvența, că pe *ea* din fața ducea ca pe un diftong îl accentuează și încă nu cu acut, precum a crezut în oămeni, această, ci cu greu: făcă.

i) natura lui *o* în limba de ađi.

1. *o* sună curat și lung în substantivele și verbele de *o* silabă: om, tort, dor, jor, mor.

2. *o* sună curat și scurt, în substantivele și verbele, în cari cuprind silaba a 3, și a 4-a începând din drept: omor, orbire, socot monetă; abateri: acoper etc.

3. *o* se diftongeză în *oa*, dacă urmăzează *a=z*, sau *c*: oala oale, roagă roage; este de însemnat, că *o* lung se diftongeză. Abateri: noră, vorbă, soră etc.

4. *o* din verbe se strămută în *u*; aceste verbe sunt deosebi de *o* silabă: rog, joc, jor, pot, mor, dorm, etc. și în compozițiune: adorm. Strămutarea lui *o* în *u* așa este de generală în conjugățiuni încât trebuia observat numai, că unde nu se strămută. Nu se strămută numai 1. și 2. personă în ind. și conj. present: joc, joci, se joc, se joci; în alt loc se strămută în *u* séu se diftongieză în *oa*.

O vechiu strămutat în *u*, (Duminică, dumniata, munte etc.) pentru limba de ađi rămâne neobservat ca și când totdeauna ar fi fost *u*, — și numai filologia are de lucru cu acest *o*. — Asemenea și în cuvintele, unde *o* s'a strămutat în altă vocală: afară, cătră etc.

Până ce dară în unele verbe, *o* se strămută în *u*, și acesta predomină în toate timpurile d. e. jurăm, jurai, jurasem voiu jura etc., sunt alte verbe cari în vers. a 3-a sing. 1 și 2-a plur., din ind. pres. a 3-a din conj. pres. pe *o* îl diftongieză în *oa*, așa sunt: storc, scot, sorb, cos etc. în stoarce, stoarcem, stoarceți, să stoarcă, érá în cele-lalte timpuri susțin pe *o*. Apoi sunt unele verbe puține, unde *o* nu se strămută nici în *oa*, nici în *u*, d. e. acoper, sdobesc etc. și rostim: acoperi, acoperim, acoperiți, etc. în toate timpurile și persoanele.

Dacă am ține noi în verbele aci citate pe *o*, când el acum rămâne *o*, acum se face *oa*, *u*, și încă dacă l'am ține fără nici un semn, ore ortografia corespunde-ar rostirii? — Am avé grele reguli gramaticale, încât nu se pôte învăța a ceti bine, decât numai când cine-va scie prea bine românește și gramatica. Se îngreunéză cetirea pentru prunci și pentru publicul cel mai mare, și fără de lipsă — pentru rostirea de ađi — ne facem o gramatică prea grea.

Despre litera *U*.

a) *u* la Latini.

u scóte adese pe *e*: (dicundum, faciundum legandum vendendum).

i: (aexistamo, dissupo, tuo optumus. inclutus, mancipium carnufex); pe *o*: în (adulescens, epistula, fruns, funs).

Din contra în locul lui *u* a intrat *oe*: (poenio moerus, oesus), *ou*: (Fourius foures, jous, joudico).

U la latini se află într'un diftong cu *a*, = au, (auceps, auctio, aucupor, audio, cautus, claudio, fauces, faustus etc.) Pe *a* cade tonul și se aude mai mult decât *u* pentru că *a* este începutul diftongului.

b) *U* la Greci.

Cadmu din Foenicia, după răboiul de la Troia au adus în Grecia și litera *v* (ypsilon), carea la început s'a rostit ca și *u*.

Acest *u*, mai târziu adecă în vécurile din urmă, după Erasmus se răspundea *ü*, — (după Raüchlin acum *v*, acum *f*). Sonul *u* s'a scris prin *ov*, și în alfabetul grec original nu se află *ŝ* în locul lui *ov*=*u*, dar de timpuriu a trebuit să între și *ŝ*, pentru că se află și la autorii mai vechi, și *ŝ* este o contracțiune din *ov*, respective împreunare.

ŝ se află la Esop, Pytha, Goras, Homer etc., barem în edițiunile ce sunt ađi. La Dori în locul lui *u* este *ω*, — la Ioniani în locul lui *o* este *ŝ*, — de unde se vede că în dialectele grecesci s'a făcut *ov*, *ŝ* și deadreptul *o* s'a strămutat în *ŝ* ca vocală simplă. Acest joc a lui *o* și *u* este și la noi.

La Eoli, când sunt două vocale ce se rostesc separate bagă *v* întré ele, d. e. *áŝs*=*áŝŝs*, — contrariu dară cu limba latină, unde s'a pus două puncte pe a două vocală, (coercio)*.

c) *U* la Francezi.

U la Francezi este totdeauna *ü*, érá sonul *u* se scrie *ou*, (fluant, fluvial, fuseau, — moustache, moutade etc.) În *ou*=*u* aflăm analogia dela Greci; în *u*=*ü* aflăm pe *v* grec după esprimaerea vechie.

U cu accent circumflex de o parte e *ü* lung, de alta de regulă arată contragere, (flüt mürier, moüt) etc.

(Va urma.)

Bibliografie.

Popea Ioan, Religiunea creștină cuprindând învățături despre credință și faptele bune creștinești pentru școlile elementare de ambe sexe. Brașov. 1878.

Borgovan, V. Gr., Metodul computului în șola poporală. Manual pentru învățători și preparanđi. Gherla. 1878.

Darea de sémă asupra administrațiunei comunale a orașului București pentru timpul de la 1 Septembrie 1876 până la 1 Septembrie 1877. București. 1877.

Istoria vesbelului din Orient. Tipărită sub îngrijirea d-lui D. Laurian, cu colaborarea d. d. I. Manliu și D. Miron. — A apărut a 2-a fasciōră.

Biserica ortodoxă română. Jurnal periodic eclesiastic. Anul IV. — Nr. II. Novembre. — Tabela materiei:

I. Creștinismul în Dacia 65. — II. Vorbirile Preotului de sat către poporanii sei 82. — III. A XIV-a vorbire 88. — IV. Prea sântitul Ghenadie Episcopul Eparchiei de Argeș. — V. Câte-va cuvinte asupra propunerii religiunei în școlile primare urbane și rurale. 98. — VI. Despre Sântul Niceta 103. — VII. Prudența 113. — VIII. Chronica Eclesiastică 114. — IX. Statistica eclesiastică a eparchiei Argeș 17.

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.”)

Viena, 18 Februarie n. „Politische Corr.” află: Negociările de pace s'au început numai eri în Adrianopole, și îndată la începutul lor s'au arătat dificultăți considerabile.

Oferte pentru răniții din România.

Ofrande pentru soldații români primite de subsemnatul prin d-nul Ioane Albon dela românii din Velheriu și trimise principelui Dimitrie Gr. Ghica, președintele societății „Crucea roșie” la București.

Diamandi I. Manole.

(Urmare.)

Ana Albon 15 stergare și 2 cămeși; Luca Boca, colectore 2 fl.; Arone Boca, docent 2 fl.; Grigorie Boca, econom 2 fl.; Rosca Ioan, econom 2 fl.; Ioane Albon preot 3 fl.

Suma 11 fl. v. a.

*) Băgarea lui *v*=*u* între două vocale se află și la noi pe steaua, diua etc.

Prin dl. Liviu Murășan, medic de la românii din Borgoprund:

Cornelia Murășan 5 fl., Emanuil Sidor 1 fl., Carl R. Haltrich 5 fl., Teodor Vrășmaș 2 fl. 30 cr., Sever Orban 1 fl., Reveca Orea 2 fl., Teodor Șuț 1 fl., Clement Moldovan 20 cr., Daibucat Teodora 1 fl., Simion 2 fl., Daibucat Grigorie 1 fl., Amalia Rusu 3 fl., Poliac Teodora 1 fl., Ioan Timariu 1 fl., Grigorie Balai 50 cr., Cornelia Ciat 3 fl., Elisabeta Marica 1 fl. 50 cr., Iosif Holenda 1 fl., Emilian Tamaș 50 cr.

Suma: 33 fl. v. a.

Bursa de Viena

din 6/18 Februarie 1878.

Metalierele 5%	63 70
Imprumutul naț. 5% (argint)	67 —
Imprumutul de stat din 1860	112 —
Acțiuni de bancă	797 —
Acțiuni de credit	232 —
London	118 15
Argint	104 35
Galbin	5 57
Napoleon d'aur (poli)	9 44
Valuta nouă imperială germană	58 20

Economic.

Sibiu, 3 Februarie v. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.50; Grâu sēcăreț, prima fl. 7.30—8.10; Sēcără, fl. 6.20—6.60; Orz fl. 5.30—5.50; Ovės, fl. 2.70—3.10; Cucuruz fl. 6.40—7; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 3.00—3.50; Semănăță de cânepă fl. 8.—; Mazere fl. 15.—; Linte fl. 18—19; Fasole fl. 10.— pro 50 chilo: Făină fl. 7.50—9; Slănină fl. 36.—; Unsóre de porc fl. 40.—; Săun. 17.50; Luminări fl. 31.—; Săpun fl. 21.—; Fên fl. 1—1.25; Căneță fl. 28—29; Lemne de foc pro metrul cubic fl. 3—3.20; Spirit pro grad 52½—75 cr.; pro chilo: carne de vită 36 cr.; Carne de vițel 45—50 cr.; Carne de porc 40 cr.; Carne de ôie — cr.; ôue, 7 de 20 cr.

Budapesta, 2 Februarie v. Timpul: frumos după un ger mare peste nopțe. S'au vëndut 43 tauri a fl 80—140, 706 boi păreche fl 195—400, 494 vaci păreche fl 140—250, 120 vaci cu lapte a fl 60—180, 74 bivoli pro păreche fl 170—225, 488 viței a fl 18—28, 730 mei pro păreche fl 6—8. Pro 100 chilogramme: carne de bou fl 48—53, carne de vacă fl 44—50, carne de vițel fl 60—70, carne de bivol fl 44. Porci s'au vëndut 6800 cu fl 49—56 pro 100 chilogramme, slănină fl 70, unsóre de porc fl 72 (tôte pro 100 chilogramme).

Timișóra, 31 Ianuarie v. În cele dece zile din urmă am avut moină, care a consumat totă zăpada. Semănăturile au ernat bine până acum. Urcarea prețurilor în mai multe tērguri principale a influențat și tērgul nostru. Notăm mai mult nominal: Grâu fl 9.70—10.70, cucuruz căutat fl 6.60—6.65 sēcără fl 7.30—7.50, orz fl 7.20—7.40, ovės fl 5.80—5.85 (Tôte pro maza metrică).

Satu-mare, 1 Februarie v. Deși timpul a fost frumos și drumurile bune totuși transporturile în bucate au fost fôrte mici. Grâu, nominal fl 9.20—9.80, sēcără, căutat fl 6.60—6.65, ovės fl 5.50—5.55, mazărice fl 5.40—5.50.

Rachiu de prune 45—48 cr. pro litră, franco bute.

Prune s'au vëndut cu fl 28—30.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 4 Martie și 4 Aprilie imobil. Evei Micu în Sebeșul-de-jos (la tribunal. Sibiu); în 6 Aprilie și 6 Maiu imobil. din rémasul lui Petru Grama în Riușor; în 9 Martie și 23 Aprilie imobil. Ecaterinei Blum în Brașov; în 12 Martie și 25 Aprilie imobil. Reginei Gotsmaun în Brașov (la tribunal); în 13 Martie și 13 Aprilie imobil. daci Carol Buda și a Giselei Szilvassy în Livăzeni (la jud. cerc. Hateg); în 11 Martie și 11 Aprilie imobil. din rémasul lui Mihaiu Ionașcu în Năsăud (la jud. cerc.); în 27 Febr. imobil. lui Carol Brevsztovszky și soji în Bistrița (la tribunal); în 21 Februarie imobil. din rémasul lui Martin Ferenczi în Turda (la tribunal); în 14 Febr. și 14 Martie imobil. lui Ioan Balint în Cerna (la casa comună); în 18 Febr. și 26 Martie imobil. lui Francisc Mandel și a lui Mihaiu Nagy în Oradea-mare (la ofic. cărf. fund.); în 22 Febr. imobil. Mariei Vador în Blăjel (la jud. cerc. Medias); în 9 Martie și 13 Aprilie imobil. lui Ioan Biliboca în Sevestreni (la jud. cerc. Făgăraș); în 22 Martie și 6 Maiu imobil. din rémasul lui Teodor Săulian în Bandul-de-Câmpie; în 22 Martie și 5 Maiu imobil. lui Bogdan Novac în Murăș-Oșorheiu; în 2 Aprilie și 15 Maiu imobil. lui Sămuilă Koroczki și a soției sale în Murăș-Oșorheiu (la tribunal).

Nr. 24.

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa a III din comuna Riușor în protopresbiteratul Făgărașului I. se deschide prin această concurs cu terminul până la 4 Martiu a. c.

Emolumentele sânt:

- Tacsele stolare îndatinate de la 70 familii,
- o livadie de două cară de fên, cum și folosirea erbei din cimiteriul bisericeii,
- câte una, respective jumătate ferdelă bucate, amésurat concludului sinodal din 18 Ianuarie a. c.
- cum și câte una đî de lucru de totă familia;

Care tôte computate la olaltă dau un venit anual aprópe de 300 fl. v. a.

Voitorii de a ocupa această parochiă, vor avé de a-și asterne concursese lor instruate conform prescrișelor legeri — subscrisului oficiu protopresbiteral, până la terminul sus arătat.

Făgăraș 1 Februarie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial!

Petru Popescu m.p.

1—3

protopreb. gr. or.

Nr. 1.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochiă Valea-Epii, protopresbiteratul gr. or. al Joagiului I se deschide concurs cu termin până la ultima Februarie a. c. st. v.

Emolumentele sânt: dela 120 familii câte una mesură de cucuruz sfêrmat, și venitele stolari, cari laolaltă computate în bani dau un venit anual de 193 fl. 92 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și instrui suplicele lor amésurat legilor în vigóre, și a le subscrerne acestui oficiu protopresbiterale până la terminul sus indicat.

Hondol în 16 Februarie 1878.

Oficiul protopresbiterale gr. or. al Joagiului I.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Basilin Pipoșu.

3—3

protopresbiter.

Nr. 19.

EDICT.

Alexe Lupu din Codlea, protopresbiteratul Branului, a părăsit cu necredință de 4 ani de zile pre legiuita sa sojiă Maria născută Moise Vighetiu, tot din Codlea, și pribegesse în lume fără de a se sci locul unde se află, este prin această citat, ca în termin de un an și o đî să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimoniale, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i

Brașov, 13 Ianuarie 1878.

Forul matrimonial gr. or. al Tractului presbiterale al Branului.

Nr. 7 — 1878.

EDICT.

Ana Duslég legiuita sojiă a lui Ioan Gligor Toma de la Vecerd comitatul Ternavei-mari, carea de 3 ani trecuți și-a părăsit pe legiuitul ei bărbat cu necredință fără a se sci de locul ubicațiunei ei, se citédă prin această a se presenta înaintea subscrisului scaun protopopesc până în 15 Ianuarie 1879 pentru că la dincontra procesul divorțial pornit asupra-i se va pertracta și decide și în absența ei.

Nocrichiu în 14 Ianuarie 1878.

De la scaunul protopopesc al Nocrichiului.

G. Maier.

2—3

adm. prot.